

Michael Clarage: Clarageage: Az élet fénye

[Zene]

Az 1920-as évek elején, Alexander Gurwitsch Oroszországban kísérletileg vizsgálta a hogy minden élet egy morfogenetikus mezőt sugároz, és abba van ágyazva. Egy ponton kivett két hagymát a földből, óvatosan, hogy megőrizze a gyökércsúcsukat.

Mivel a gyökércsúcson a legmagasabb a mitózis sebessége, a sejtek a csúcson osztódnak a leggyorsabban.

Az egyik gyökér csúcsát egy másik gyökér középső szakaszára irányította.

A második gyökér középső részén lévő sejtek ezután sokkal gyorsabban kezdtek osztódni.

Kísérletezett tovább a hatás blokkolásával, és azt találta, hogy ha egy

ha a kettő közé egy gátat helyez, akkor meg tudja állítani a hatást, ha a gát blokkolja az ultraibolya sugárzást.

hullámhosszúságú fényt. Itt volt az első modern kísérlet, amely megmutatta, hogy az élő sejtek fényt bocsátanak ki, és hogy ez a fény közvetlenül megváltoztathatja más sejtek viselkedését.

Ma már ellenőrizhetjük, hogy a szemünk fényt bocsát ki, ha veszünk egy Hamamatsu fotomultiplikátort, bemegyünk egy teljesen sötét szobába, és a fotomultiplikátort a szemünkre irányítjuk. Az élő rendszerek fényt bocsátanak ki az ultraibolyától a nagyon alacsony frekvenciájú rádióhullámokig.

A különböző szövetek különböző hullámhosszúságú fényt bocsátanak ki különböző időben és különböző intenzitással. Miért nem nyilvánvaló ez jobban?

Nos, én azt állítom, hogy igen, hiszen mindannyian észrevettük már valakinek a szemében lévő fényt.

Vagy mondtunk már olyasmit, hogy "ragyog a tekintete", vagy "egyszerűen ragyogtál".

Ha mindannyian jobban bíznánk a saját tapasztalatainkban, akkor a tudomány sokkal gyorsabban fejlődhetne.

Az élőlények által kibocsátott fény mennyisége meglehetősen eltérő - néhány másodpercenként néhány fotontól a másodpercenkénti több tízezer vagy százezer fotonig.

Ez az intenzitást egy sűrű erdőben való éjszakai séta intenzitási tartományába helyezi, amikor tényleg sötét van.

De valahogy rengeteg éjjeli állat jól boldogul. Mit csinál ez a biofény?

Íme néhány példa. Télen egy mag nem bocsát ki fényt.

Ahogy esik az eső és emelkedik a hőmérséklet, a talaj csendes sötétjében a

a magok fényt bocsátanak ki, zöld fényt, akár tízezer fotont másodpercenként. Egy másik példa.

Tegyünk valakit egy sötét szobába. Borotváljon le egy kis szőrszálat a fejbőréről, és helyezze egy fotódetektort a látókéreg területére. Vegyünk egy alapértéket.

Kérje meg a személyt, hogy képzeljen el egy erős fényt - a fotonszám azonnal fel fog szökni.

Az agyad több fényt bocsát ki, amikor fényt képzelsz el. A fénykibocsátás a

az egész emberi test fénykibocsátását egy éven keresztül rendszeresen rögzítették.

Az egész test nyáron világosodik ki, és télen a legsötétebb. Egyetlen napon belül a test kivilágosodik, ahogy a Nap a zenitre megy, majd a test fokozatosan elsötétül, ahogy a nappal átmegy éjszakába. Az égitest középpontjából kibocsátott fény marad a legállandóbb, míg a a kezek és a fej mutatja a legnagyobb változásokat.

A kibocsátott színek középpontjában a zöld áll, de átmegy a kékbe és a sárgába. A tenyér közepéből származó fény azonban kissé jobban eltolódik a kék felé.

A vérünk folyamatosan fényt bocsát ki. A magasabb immunválaszú, ebben az esetben több neutrofil sejtet tartalmazó vérben mérhetően magasabb volt a fotonszám. Éber orvosi biológiai

nézőinknek: valószínűleg ez a legjobb terület, ahol új diagnosztikai technikákat kereshetünk, hiszen teljesen biztosak lehetünk benne, hogy a vérünk által kibocsátott színek összetett szivárványa tökéletesen tükrözi szervezetünk folyamatosan változó fizikai és érzelmi állapotát.

Az egyes sejtekbe merülve a biofotonok a mitokondriumokból a mikrotubulusokon keresztül haladnak. Amikor a doktori iskolában tanultam, éppen azt figyelték meg, hogy a mikrotubulusokat a sejtek autópályaként használják arra, hogy aktívan szállítsák az anyagokat oda, ahol a sejtben szükség van rájuk. És most már tudjuk, hogy hogy ezek a tubulusok fényt is szállítanak.

Azt is megállapítottuk, hogy az egyes neuronok hullámvezetőként működnek a látható fény fotonjai számára. A neuronok nemcsak elektromos vezetékként viselkednek, hanem optikai kábelként is. A fény és az elektromosság valójában ugyanannak az éremnek a két oldala, így valószínűleg ezt is előre kellett volna látnunk.

A régi kép szerint a biológiai rendszerekben jelenlévő fény csak a véletlenszerű hőenergia volt. És igen, abból van bőven. De most már látjuk, hogy a meghatározott biológiai folyamatokat a fény meghatározott frekvenciái indítják el, amelyeket meghatározott időben és meghatározott helyen bocsátanak ki.

A fény biológiája ugyanúgy szabályozott, mint a molekulák biológiája.

Már csak az utolsó két kísérlet van hátra. Az én második kedvencem a hogy amikor erős fényben vagyunk, az agyunk több fotont bocsát ki.

Vegyünk két embert. Tegyük őket egy szobába egy antennával együtt, amely egy fényt bocsát ki. gyenge oszcilláló mágneses mezőt bocsát ki. Az első személy a szobában marad, míg Második személy átmegy egy másik szobába, ami teljesen sötét. Világítsunk egy erős fényt az első személyre.

A második személy agya azonnal több biofotont fog kibocsátani. Ez csak akkor működött, ha a két személy először megosztotta egymással az élményt. ugyanabban a rezgő mágneses mezőben.

Több mint hat hónappal ezelőtt olvastam ezt a tanulmányt és még mindig azon tűnődöm, hogy mit jelenthet.

Mielőtt megnézném a kedvenc kísérletemet, beszéljük meg egy kicsit a dolgokat. A fény fényt bocsát ki. Bizonyos esetekben azt látjuk, hogy a fény konkrét munkát végez, például beindítja a mitózist. Ha az emberek éjszakai élőlények lennének, mindez nyilvánvaló lenne, hiszen a fényerősség nagyjából olyan, mint egy erdőben egy holdtalan éjszakán.

Fény lövell ki a szemünkből; az alattunk lévő talaj sugárzik a a gyökerek mitózisának ultraibolya fényétől.

A klasszikus beállítottságúak talán azt mondják: "Platónnak megint igaza volt?". Platón azt mondta, hogy az emberi látás során a szemünkből kilépő fény keveredik a tárgyakból érkező fényvel, és a kombináció eredménye az, amit látunk. Most már van bizonyítékunk arra, hogy a szemünk fényt bocsát ki.

Egy fizikus számára ez mindig is nyilvánvaló lehetőség volt, mivel minden vevőegység egyben adók is. Egy rádióantenna küldhet jelet, vagy fogadhatja ugyanazt a jelet. Működnie kell mindkét irányba.

A retinasejtekben lévő rodopszin molekulák képesek elnyelni a látható fényt. Ezért a ugyanezt a látható fényt ki is kell tudniuk bocsátani. Miért lehet, hogy a szemünkből érkező fény keveredhet a szemünkbe érkező fényvel? A válaszhoz megnézhetjük, hogyan működik a fülünk.

Évtizedekkel ezelőtt megállapították, hogy a fülünk hangot bocsát ki. Ezt érdekesnek tartották.

furcsaságként tartották számon, amíg valaki elgondolkodott azon, hogy nem lehet-e ennek valami célja.

Rájöttek, hogy a füleink azért bocsátanak ki hangot, hogy aktívan jelet állítsanak elő...és a jelek erősítését.

Gondolkodtál már azon, hogy egy zsúfolt szobában hogyan lehetséges, hogy képes vagy egy beszélgetésre fókuszálni? Akár valaki más beszélgetésére is, több méterrel arrébb? Ez ugyanaz az elv, mint a zaj-zajszűrő fejhallgató, de néhány fényévvvel fejlettebb, mivel a hallórendszer valahogy tudja, hogy hol van az a hang, amit hallani szeretne.

Milyen messze van; mennyi időbe telik, amíg a hang megteszi a két füle közötti távolságot. És aztán valós időben, ahogy a szobában lévő hangok folyamatosan változnak, a dobhártyája olyan hangjelzést bocsát ki, amely minden mást csökkent, és felerősíti azt a bizonyos hangot, amit hallani akarsz.

Ugyanez történik a látásoddal is. Még nem találtam meg a kutatást, de hamarosan jönni fog.

Miben különbözik a fény biológiája attól a biológiától, amit az iskolában tanultunk?

Száz évvel ezelőtt az emberek nem nagyon gondoltak a biológiára, mint kémiai folyamatra. Mégis mindenki, aki ezt az előadást hallgatta, a biokémia paradigmáján belül tanult. Azt tanították nekünk, hogy a biológia csak kémiai folyamat. Mit értünk biokémia alatt? Vegyük például azt a példát, hogy egy sejtnak szüksége van a gépezetének néhány új darabjára, például egy új riboszómára.

A riboszómák azok az elsődleges gépek, amelyeket a sejtek az összes többi fehérje felépítéséhez használnak, amelyekre a sejtnak szüksége van. Ehhez nyersanyagra, enzimekre és energiaforrásra van szükség.

Képzeld el, hogy az új riboszóma már majdnem kész, és már csak egy utolsó darabot kell hozzácsatolni.

Az utolsó szükséges fehérjebarack már ott lóg. Az a pontos enzim, ami éppen ehhez az utolsó csatoláshoz szükséges, szintén ott van, és az ATP-molekula is ott lóg a közelben, majd mindezek összeállnak.

Az ATP-molekulából energia szabadul fel, az enzimen keresztül halad át, és a végső, az ATP-molekula által termelt a riboszóma egy darabkája hozzáadódik. A biokémia azért nagyszerű, mert a biokémikusok kidolgozták az összes szereplőt ebben az építési történetben és még ezer másban, és minden esetben megmérték a szükséges energia mennyiségét.

Most meséljük el újra a történetet a fény és az elektromosság hozzáadásával. Mit értünk azon, hogy az ATP-ből "energia szabadul fel"? Az elektrópályák megszakadnak, átrendeződnek.

Az energia az ATP molekulából felszabadul, végigmegy az enzimen és a végső a riboszóma egy darabkája hozzáadódik. A biokémia azért nagyszerű, mert a biokémikusok kidolgozták az összes szereplőt ebben az építési történetben és még ezer másban, és minden esetben megmérték a szükséges energiamennyiséget.

Most meséljük el újra a történetet a fény és az elektromosság hozzáadásával. Mit értünk azon, hogy az ATP-ből "energia szabadul fel"? Az elektrópályák megszakadnak, átrendeződnek.

Ez az elektromos áramok változását jelenti. Az elektromos áramokban bekövetkező változás fényt bocsát ki, ahogyan a rádióantenna is fényt bocsát ki az elektromos áram változásakor. Ez az ATP által kibocsátott fénydarab az enzimnek nevezett optikai vezetón keresztül halad, és arra használják, hogy átrendezze az elektromos áramokat a majdnem kész riboszómán. Gondoljunk csak az ívhegesztésre.

Ezek a változások szikráknak és hullámzó szivárványoknak tűnnének, ha lenne szemünk, hogy lássuk.

Fény nélkül nem történhetnek kémiai változások. Amikor az elektromos áramok megváltoznak, fény keletkezik.

Amikor a fény elnyelődik, az elektromos áram is megváltozik. A fény és az elektromos áram két ugyanannak az érmének két oldala: az energia és az anyag egymásnak megfelelő részei.

Ahhoz, hogy jobban megértsük a szerves életet, úgy kell tekintenünk rá, mint világok világokon belüli hierarchiájára.

Egy fénydarab nem azonos egy molekulával. Egy molekula nem ugyanaz, mint egy sejt. Egy sejt nem ugyanaz, mint egy emberi test. Ezek mind nagyon különböző világok. Méreteikkel és tulajdonságaikkal. Mégis, mindezek a világok áthatják egymást és befolyásolják egymást.

Sejtek nélkül nem lehetne szerves életünk, sem vegyi anyagok nélkül, sem fény és elektromosság nélkül, sem a sejtek nem élhetnének ökoszisztémák, az egész Föld és a Nap nélkül. Ez a hierarchia azért tartja össze magát, mert minden szint kommunikál, és energiát és információt cserél. A hagymával kezdve lépkedjünk lefelé a létrán.

A hagyma élő. Az élő hagyma belsejében a gyökér növekszik. A növekvő gyökér belsejében a sejtek osztódnak. Az osztódó sejtek belsejében rengeteg kémiai változás megy végbe. Ezekben a kémiai változásokban elektromos áramok keletkeznek, és ezekből a változó elektromos áramból ...ultraibolya fényt bocsátanak ki.

Amikor ezt az ultraibolya fényt egy második gyökér elnyeli, akkor az egész folyamat fordítva indul be, gyorsan változó elektromos áramokat okozva, amelyek a gyors kémiai átrendeződésekhez szükségesek, amelyek a gyors sejtosztódáshoz szükségesek, és a második hagyma gyökere növekedni kezd.

A gyökérsejtek egyszerre adók és vevők mindannak, amire a gyökerek képesek. Általánosságban elmondható, hogy ha bármelyik szinten probléma van, az az összes szintre kihat. Ha valami baj van a sejteimben zajló molekuláris folyamatokkal, azt egészségkárosodásként élem meg. A molekuláris világ megismerteti magát az emberrel.

Vagy az egész személy egészségtelen viselkedést folytathat, mint például a kitartó negatív gondolatok, vagy haszontalan félelmek, amelyek elkerülhetetlenül átcsordulnak rendezetlen molekuláris aktivitást okozó sejtekben. Az összekapcsolódás eme képével a fejünkben és lefelé a létrán, most kitágítjuk a látószöveget, és feljebb tekintünk a skálán.

Ha nagyszámú ember folytat egészségtelen tevékenységet, akkor ennek ki kell fejtenie a hatását. felfelé haladva egészségkárosodást okozhat bármilyen nagyobb csoportban, legyen az akár család, vagy egy család, vagy országok, vagy akár az egész földi élet együttvéve.

Másik irányba haladva, ha el tudjuk képzelni, ha bolygószinten valami elromlott, akkor ennek le kell jutnia az emberiségig. Nem feltétlenül azért, hogy minden egyes ember megbetegedjen, de minden bizonnyal a betegségek változó tendenciáit okozza, amelyek megjelennek és eltűnnek az egész világon.

A létránk most az egész Földtől lefelé, az egyes fotonokig terjed, és készen állunk az első számú kedvenc kísérletemre, amely a DNS biofotonjait érinti.

Luke Montagnier laboratóriumában a DNS által kibocsátott rádiófrekvenciákat tanulmányozták. Az igazán meghökkenítő kísérletsorozat utolsó részében egy DNS-szálat helyeztek egy vízzel teli fiolába, és különböző rádiófrekvenciákkal stimulálták az üvegcsét.

Ezután kiszűrték a DNS-t. Így csak víz maradt, de a víz most már rádiófrekvenciákat bocsát ki, amelyeket valahogy a DNS-ből kapott. Helyezzünk el egy antennát a vízzel teli fiola köré, és küldjük el a jelet egy második, több mérföldre lévő laboratóriumba.

Ebben a másik laborban van egy második kémcső, amely vizet és a DNS minden egyes építőelemét tartalmazza.

Sugározzuk a jelünket a második fiolába. Néhány órán belül az eredeti DNS-szál felépül a második fiolában. Varázslatosan hangzik, és azt hiszem, az is, de ez is... kísérleti adat. A víz képes tárolni a rádiófrekvenciás jelet, amivel újraépíthetjük a DNS-t. DNS szekvenciát a nyersanyagokból.

Remélem, hogy egész új kutatólaboratóriumokat hoznak létre ezen eredmények további feltárására. Luke Montagnier-nek sok tisztelője és sok ellensége van. Ahogy az gyakran megesik azokkal az emberekkel, akik sokat érnek el az életben, nem sokkal tavalyi halála előtt az a kitüntetés érte, hogy törölték a listáról mert rá mert mutatni néhány nyilvánvaló problémára egy új orvosi kezeléssel kapcsolatban. amit világszerte elterjesztettek. Ezért lehetséges, hogy bármi ami vele kapcsolatos, ki lesz törölve a jövő történelméből.

Milyen frekvenciák működtek a legjobban ebben a kísérletben? Az eredmények akkor voltak a legtisztábbak, amikor a kezdeti szálat 7, 14 vagy 28 hertzes rádiójelekkel gerjesztették. Természetesen ezek a rezonáns a Föld teljes elektromos testének rezgési frekvenciái, amelyeket Schumann-rezonanciaként ismerünk. Ezt érdemes még egyszer elmondani: a Föld teljes elektromos teste 7, 14 és 28 Hertz-en rezeg a leghangosabban.

Ezek ugyanazok a frekvenciák, amelyek lehetővé teszik, hogy a kísérletben szereplő DNS a legjobban közvetítse információit a vízen keresztül, hogy újraépítse önmagát.

Abszurd azt gondolni, hogy ez véletlen. Ez a nyilvánvaló kapcsolat a Föld elektromos teste és a mindannyiunkban lévő DNS között engem.... csendre készítet. Mint ahogy néha elcsendesedem a templomban, vagy egy elsöprően szép tájban. Ezen a ponton a költészet találkozik a kísérleti tudománnyal. A kettő közötti híd hosszúnak tűnik de tagadhatatlan.

Az antennák mindkét irányba működnek. A Föld teljes elektromos teste egyszerre adója és vevője az összes rezgésnek az összes élőlény DNS-ében. A benne kibontakozó összes eon során. Benned is van egy trillió antenna, amelyek egyszerre küldői és fogadói mindannak a szeretetnek és bölcsességnek, ami Földanyánk hosszú testében található.

Ennyi elég is lenne, de még nem végeztünk. Az egyszerű fizikában egy antenna hossza összemérhető az általa elnyelt és kisugárzott hullám méretével. Az AM rádió antennája az autódon egynegyede a rádióállomások által kibocsátott AM rádióhullámok méretének.

Mivel kísérletileg már igazoltuk, hogy a DNS-ünk egy antenna, amely egyszerre elnyeli és kisugározza, feltehetjük a kérdést, hogy mekkora a DNS-ünk hossza, és van-e olyan állomás, amelyik ezt a hullámhosszt sugározza.

A DNS az egyik sejtekben nagyjából a saját magasságotokig tekeredik ki, ami figyelemre méltó kapcsolat egy ember nagyságú szervezetnek nagyjából saját méretű antennára van szüksége ahhoz, hogy megfelelően elküldje és fogadja az összes információt, ami egy egész élethez szükséges, a fogantatástól a halálig.

De mi a helyzet az összes sejtben lévő összes DNS együttes hosszával? Ez az összesített hossz megegyezik az egész naprendszerünk méretével. Olyan antennák vannak bennünk,

amelyek együttes hossza történetesen megfelelő méretű ahhoz, hogy rezonálni tudjunk a Nap teljes testével, a bolygókkal, az összes üstökössel, sőt egészen a heliopauzáig.

Ki hihet ilyesmit? Hogyan lehet kapcsolat az ember életével az egész naprendszerben? Pedig a kapcsolatnak léteznie kell, mert a létra töretlen.

Akár tudatosan fogadja bármelyikünk is ezeket a jeleket, akár nem, vagy képes szándékosan sugározni akár az egész naprendszerbe. Ez egy jó kérdés merem állítani, hogy nagyon fontos kérdés.

[Zene]

Feltöltő: ThunderboltsProject

Fordítás: deepl.com

Michael Clarage: The Light of Life

[Music]

In the early 1920s, Alexander Gurwitsch in Russia was experimentally exploring the idea that all life emits, and is embedded in, a morphogenic field. At one point he took two onions out of the ground careful to preserve their root tips.

Because the root tip has the highest rate of mitosis, the cells are dividing fastest at the tip. He pointed the tip of one root at the middle section of a second root.

The cells in that middle section of the second root then started to divide much faster. He further experimented with blocking the effect and found that if he put a barrier between the two, he could stop the effect, if the barrier blocked ultraviolet wavelengths of light. Here was the first modern experiment, showing that living cells emit light, and that this light can directly change the behavior of other cells.

Today you can verify that your eyes emit light, by purchasing a Hamamatsu photo-multiplier and going into a completely dark room and pointing the photomultiplier at your eye. Living systems emit light from ultraviolet to very low frequency radio waves.

Different tissues emit different wavelengths at different times and at varying intensities. Why is this not more obvious?

Well, I would argue that it is, since we've all noticed the light in someone's eyes.

Or have said things like, 'she has a glow about her', or 'you were simply radiant'. If we would all trust our own experience more, then science could progress much faster. The amount of light given off by creatures varies quite a bit - from a few photons per second to tens of thousands or hundreds of thousands per second.

That places the intensity in the range of walking in a dense forest at night when things are really dark.

But somehow plenty of nocturnal animals do just fine. What is this bio light doing? Here are a few examples. Over the winter a seed will not emit any light. As the rain falls and the temperatures rise, in the quiet darkness of the soil the seeds start emitting light, green light, up to ten thousand photons per second. Another example.

Put someone in a dark room. Shave off a bit of the hair on the scalp, and place a photo detector against the area of the visual cortex. Take a baseline reading. Ask the person to imagine a bright light - the photon count will immediately shoot up. Your brain gives off more light when you imagine light. The light emissions from the entire human body were recorded periodically over the course of a year.

The entire body brightens in the summer and is darkest in the winter. Within a single day the body brightens as the Sun goes to its zenith, then the body gradually dims, as the day moves to night. The light emitted from the center of the body stays the most constant, while the hands and the head show the most variation.

The colors emitted are centered around green, but go to blue and yellow. But the light from the center of the palms is shifted slightly more to the blue.

Our blood is constantly emitting light. Blood that had a higher immune response, in this case carrying more neutrophils, had a measurably higher photon count. To our alert biomedical viewers: this is probably the best area to look for new diagnostic techniques, as you can be absolutely certain that the complex rainbow of colors given off by our blood perfectly reflects the ever-changing physical and emotional state of our organism.

Diving into individual cells, biophotons travel from mitochondria through microtubules. When I was in graduate school, it was just observed that microtubules were used by cells as highways to actively transport materials to where they were needed in the cell. And now we know that those tubules are also carrying light.

We've also found that single neurons act as wave guides for visible light photons. Neurons not only behave as electrical wires, but also act like fiber optic cables. Light and electricity are really two sides of the same coin, so we probably should have seen that one coming.

In the old picture, any light present in biological systems was just the random thermal energy. And yes, there's plenty of that. But now we see that specific biological processes are initiated by specific frequencies of light which are emitted at specific times and places.

The biology of light is just as regulated as the biology of molecules.

We're down to the final two experiments. My runner-up favorite is based upon the fact that when you are in bright light, your brain emits more photons.

Take two people. Place them in the same room along with an antenna which emits a weak oscillating magnetic field. Person One then stays in the room while Person Two goes to a second room which is completely dark. Shine a bright light on the first person.

The second person's brain will immediately emit more biophotons. This only worked if the two people first shared the experience of being in the same oscillating magnetic field.

I read this paper over six months ago and I'm still wondering what it means.

Before looking at my favorite experiment, let's discuss things a little. Light emits light. In some cases we see the light is doing specific work, such as initiating mitosis. If humans were nocturnal creatures this would all be obvious, as the luminosities are roughly that of a forest on a moonless night.

We have light shooting out of our eyes; the ground below us is radiant with the ultraviolet light of root mitosis.

For those with a classical bent, you might be saying, "Plato was right, once again?" Plato said that in human vision light goes out from our eyes and blends with the light coming from objects and the combination results in what we see. Now we have proof that our eyes emit light.

To a physicist this was always an obvious possibility since all receivers are also transmitters. A radio antenna can send a signal, or receive the same signal. It has to work both ways.

The rhodopsin molecules in the retinal cells can absorb visible light. Therefore they must also be able to emit the same visible light. Why might the light coming from our eyes blend with the light coming in? To answer this, we can look at how the ears work.

Decades ago, it was found that our ears emit sound. This was shelved as an interesting oddity, until someone wondered if there might not be some purpose to it. They found that the ears emit sound for the purpose of actively producing signal canceling and signal enhancement.

Ever wonder how it is in a crowded room you are capable of focusing in on one conversation? Even someone else's conversation, several feet away? It's the same principle as the noise-cancelling headphones but several light years more advanced, as your auditory system somehow knows where is the voice you want to hear.

How far away is it; how long does it take for the sound to travel the distance between your two ears. And then in real time, as the sounds in the room keep changing, your eardrums emit a sound signal that will reduce everything else and enhance the particular voice you want to hear.

The same is happening with your vision. I've not found the research yet, but it will come along soon enough.

How is the biology of light different from the biology we learned in school?

One hundred years ago, people did not much think of biology as a chemical process. Yet everyone listening to this lecture was educated inside the biochemistry paradigm. We were taught that biology is only a chemical process. What do we mean by biochemistry? Take the example of a cell needing to build out some new bits of its machinery, such as a new ribosome.

Ribosomes are the primary machinery that cells use to build all the other proteins the cell needs. This requires raw material, enzymes and an energy source.

Imagine the new ribosome is almost completed and just a final bit needs to be attached. The final required bit of protein is there, hanging around. The precise enzyme needed for just this final attachment also happens to be there, and the ATP molecule is also hanging around, and then they all come together.

Energy is released from the ATP molecule, travels through the enzyme and the final bit of ribosome is added. Biochemistry is great because biochemists have worked out all the players in this construction story and a thousand others, and have measured the amount of energy needed in each case.

Now let's retell the story adding light and electricity. What do we mean by 'energy is released' from the ATP? Electron orbits are broken, rearranged.

This is a change in electric currents. This change in electric currents emits light, just as the radio antenna emits light as the electric current is changed. This bit of light emitted by the ATP travels through the optical conductor called enzyme, and is used to rearrange electric currents on the almost finished ribosome. Think arc welding. These changes would look like sparks and rippling rainbows, if we had the eyes to see it. You cannot have chemical changes without light. When electric currents change, light is produced.

When light is absorbed, electric currents change. Light and electric currents are two sides of the same coin: they are the energy and the matter corresponding to each other.

To better understand organic life, we need to see it as a hierarchy of worlds within worlds.

A piece of light is not the same as a molecule. A molecule is not the same as a cell.

A cell is not the same as a human body. These are all worlds of vastly different sizes and properties. Yet, all these worlds interpenetrate one another and influence each other.

We could not have organic life without cells, or without chemicals, or without light and electricity, nor could cells live without ecosystems, and the whole earth and the Sun. This hierarchy holds together because all the levels communicate, and exchange energy and information. Starting with the onion, let's step our way down the ladder.

An onion is living. Inside the living onion, the root is growing. Inside the growing root, cells are dividing. Inside the dividing cells, loads of chemical changes are happening. In those chemical changes are electric currents, and from those changing electric currents, ultraviolet light is emitted.

When this ultraviolet light is absorbed by a second root, this initiates the whole process in reverse, causing rapidly changing electric currents, needed for rapid chemical rearrangements, needed for rapid cell division, and the root of the second onion begins to grow.

Root cells are both transmitters and receivers of everything roots are capable of doing. In general, if there's a problem at any one level, it affects all the levels. If something goes wrong with a molecular process in my cells, I experience that as ill health. The molecular world makes itself known to a person.

Or the whole person might engage in unhealthy behavior such as persistent negative thoughts, or useless fears, which will inevitably trickle down to cause disordered molecular activity in some cells. With this picture of interconnection up and down the ladder, we now widen our view and look further up the scale.

If a large number of people are engaged in unhealthy activity, this must work its way up to cause ill health in whatever larger groupings exist, be they families or countries, or even all life on earth taken all together.

Going the other way, if we can imagine it, if there were something gone wrong at a planetary level, then this must find its way down to humanity. Not necessarily to make each person sick, but certainly cause changing trends of illness that appear and disappear across the globe.

Our ladder now stretches from the entire earth down to individual photons, and we are ready for my number one favorite experiment involving the biophotons of DNA.

The lab of Luke Montagnier was studying radio frequencies emitted by DNA. In the last of a series of truly boggling experiments, they placed a string of DNA into a vial of water and stimulated the vial with various radio frequencies.

Then filter out the DNA. This leaves just water, but the water is now emitting radio frequencies, which it somehow got from the DNA. Place an antenna around the vial of water and send that signal to a second lab, several miles away.

In this other lab, you have a second test tube that contains water and all the individual building blocks of DNA.

Broadcast our signal into the second vial. In a few hours the original DNA strand will be constructed in the second vial. Sounds like magic and I guess it is, but it is also experimental data. Water can hold the radio frequency signal, which can be used to rebuild the DNA sequence from raw materials.

I would hope that entire new research labs will be set up to further explore these results. Luke Montagnier has many admirers and many enemies. As often happens with people who achieve a great deal in life, shortly before his death last year, he had the distinction of being canceled for daring to point out some obvious problems with a novel medical treatment that was being rolled out around the world. Hence it is possible that anything connected with him will be erased from future history.

What frequencies worked best in this experiment? The results were clearest when the initial strand was energized with 7 Hertz, 14 Hertz, or 28 Hertz radio signals. Of course, these are the resonant frequencies of the entire electrical body of the earth known as the Schumann resonances. That is worth saying a second time: the entire electrical body of the earth vibrates loudest at 7, 14 and 28 Hertz.

These are the same frequencies that allow DNA in the experiment to best convey its information through water to rebuild itself.

It is absurd to think this is an accident. This obvious connection between the electrical body of the earth and the DNA in each of us makes me.... quiet. Like, I sometimes get quiet in church, or in an overwhelmingly beautiful landscape. At this point poetry meets experimental science. The bridge between the two seems long but is also undeniable.

Antennas work both ways. The entire electrical body of the earth is both the sender and the receiver of all the vibrations in all the DNA in all the living creatures. over all the eons that have unfolded within her. Inside you, are a trillion antennae that are both the senders and receivers of all the love and wisdom contained in the long body of our Mother Earth.

This would be enough, but we're not done yet. In simple physics, the length of an antenna is comparable to the size of the wave it absorbs and emits. The AM radio antenna on your car is one-fourth the size of the AM radio waves that are being sent out from the radio stations.

Since we have already verified experimentally that our DNA is an antenna that both absorbs and emits, we might ask what is the length of our DNA and is there any station broadcasting that wavelength.

The DNA in one of your cells unrolls to roughly your own height that's a notable connection an organism the size of a person needs an antenna roughly its own size to adequately send and receive all the information required for an entire life, from conception to death.

But what about the combined length of all the DNA in all your cells? That combined length is the size of our entire solar system. We have within us antennas whose combined length happens to be the right size, to resonate with the entire body of the Sun, the planets, all the comets, even out to the heliopause.

Who could believe such a thing? How could there be a connection with the life of a person in the entire solar system? Yet the connection must be there, because the ladder is unbroken.

Whether or not any one of us can knowingly receive these signals, or is capable of intentionally broadcasting up to the whole solar system. It's a good question I dare say it's a very important question.

[Music]
angol leirat:Youtube

Feltöltő: ThunderboltsProject